

LJUBITE SE MED SEBOJ

Evangelij po Janezu 13,31–35

³¹ Ko je Juda šel ven, je Jezus rekel: »Zdaj je Sin človekov poveličan in Bog je poveličan v njem. ³² Če je Bog poveličan v njem, ga bo tudi Bog poveličal v sebi; in poveličal ga bo takoj. ³³ Otroci, le malo časa bom še z vami. Iskali me boste, in kakor sem rekel Judom, zdaj pravim tudi vam: Kamor grem jaz, vi ne morete priti. ³⁴ Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! ³⁵ Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.«

Ostala berila: Apostolska dela 14,21–27; Psalm 145,1.8–13; Razodetje 21,1–5.

LECTIO:

Danes z Jezusom in njegovimi učenci v gornji sobi prisostvujemo zadnji večerji. Janez ne opisuje »evharističnega obeda«, o katerem beremo pri drugih evangelistih, ampak osvetljuje Jezusovo življenje in nauk z drugega vidika.

Jezus počaka, da Juda odide, in nato učencem razodene »novo« zapoved. Natanko ve, kaj gre Judu po glavi, zato ni čudno, da Jezus o tem spregovori šele po njegovem odhodu.

Kaj je tako posebnega v tej »novi« zapovedi? Zahteva po ljubezni do Boga in do bližnjega je bila učencem znana že iz Mojzesove Postave (Peta Mojzesova knjiga 6,5 in Tretja Mojzesova knjiga 19,18). Jezusov nauk in zgled ljubezni pa ti zapovedi še pogloblja. V ostalih treh evangelijih se ta nauk omenja kot »največja zapoved« (Evangelij po Mateju 22,34–40; Evangelij po Marku 12,28–34; Evangelij po Luku 10,25–28).

Novi izziv, ki ga Jezus tukaj predstavi učencem, je, naj se ljubijo med seboj »kakor sem vas jaz ljubil«. Jezus pove, da Bog zdaj razodeva božansko identiteto in oblast Sina človekovega, ki je Jezus sam. Jezusova ljubezen do učencev, do nas in do vseh ljudi je odsev brezpogojne medsebojne ljubezni, ki obstaja med Bogom Očetom, Sinom in Svetim Duhom.

Kristjani, ki v svojem vsakdanjem življenju udeležujejo to medsebojno ljubezen, storijo, da Božja mistična ljubezen postaja oprijemljivo dejstvo za druge ljudi in jim kažejo, da hodijo po Jezusovi poti. Z uresničevanjem te brezpogojne ljubezni kristjani odstirajo košček nebes in razkrivajo ljubezen, ki prihaja od Svete Trojice.

Zdaj lahko razumemo, zakaj Jezus in Janez posvečata toliko pozornosti odnosu med osebami v Sveti Trojici (Evangelij po Janezu 14–16). In zato Jezus vztraja, da mora biti ljubezen med kristjani utemeljena na zgledu njegove ljubezni do njih: žrtvujoča se in brezpogojna.

2 MEDITATIO:

Kaj se te v teh vrsticah najbolj dotakne? Prosi Svetega Duha, naj ti spregovori.

Kaj čutiš ob Jezusovi zapovedi, naj ljubimo druge kristjane, kakor nas ljubi on?

Ali Jezus zahteva kaj nemogočega? Kako lahko poskusimo uresničevati to zapoved? Kdo nam lahko pri tem pomaga?

Premisli, ali Bog želi, da na kakšen določen način pokažeš njegovo ljubezen drugim kristjanom.

3 ORATIO:

V Psalmu 145,8–13 psalmist našteva nekatere Božje lastnosti. Ko Bog počasi premaguje našo posvetnost, da bi nam razkril svoj obraz in svojo podobo, začenjamo odsevati njegovo naravo. V molitvi daruj te psalmske vrstice Bogu.

Odprj srce Bogu in pusti, naj ti spregovori. Če imaš težave v odnosu do koga, prinesi to pred Gospoda.

4 CONTEMPLATIO:

Razodetje 21,1–5 govori o »novih nebesih in novi zemlji«. Pomisli na to obljubo in preišluj, kakšna je povezava med Jezusovo novo zapovedjo in tem videnjem. Razmisli, kako Jezus oblači nas, svojo Cerkev, da bi bili njegova nevesta.